

[Victor Larsen.]

og Staten vilde undgaa megen Kritik af den Tilstand, Banelegemet efterhaanden er kommet til at henligge i med Ukrudt. Svaret for, hvad der derefter sker, vil gaa over paa de private.

Stationsbygningerne vilde i alle Tilfælde være til at sælge. Det er muligt, at der er enkelte af dem, der kan anvendes af Kommunerne, f. Eks. til Aldersrentebolig.

Men hermed er Staten efter min Mening ikke færdig. De 5 Kommuner i Hornsherred blev enige om at søge Tilbagebetaling hos Staten dels for kontante Tilskud til Stationerne og dels for Udlæg til Anlæg af Veje og til Tilbagelægning af Veje, hvor Banens Anlæg i sin Tid nødvendiggjorde en Omlægning af disse, og hvor det nu ses som en større Nødvendighed at faa dem lagt tilbage paa deres gamle Plads. Nogle af de Tilskud, som blev ydet af Kommunerne, blev givet af private Personer. Alene i Gjerlev blev der givet privat 45 000 Kr. i Portioner fra 500 til 1 500 Kr., en enkelt Mand endda betydeligt mere, og disse Mennesker kan ikke forstaa, at de ikke kan faa deres Penge tilbage, naar Banen aldrig blev fuldført, men kun naaede til Frederikssund. De maa anse det for en stor Uret, der er begaaet imod dem, idet der altid var talt om en Bane til Hillerød.

Hvad Kommunerne angaar, da kan man heller ikke komme bort fra, at alle Tilskud til Banen blev givet under den Forudsætning, at den skulde føres igennem til Hillerød, hvilket næsten enhver Skrivelse til de paagældende Kommuner er et Bevis for. Om der er juridisk Lovmedholdelighed for Erstatningskravet, ved man ikke i Øjeblikket, men at de private i hvert Tilfælde, saaledes som Forholdene er, har moralsk Krav paa at faa deres Penge igen, er ganske utvivlsomt.

Jeg vil i Tilslutning hertil sige, at Banegaarden i Frederikssund bør flyttes. Den blev lagt ud i „Bløden“, naturligvis som et Led i hele Projektet, men det virker, som det er nu, meget fordyrende og besværligt for Befolkningen i Frederikssund. Staten bør nu, da den har nedlagt Banestrækningen deroppe, flytte Banegaarden tilbage, saaledes at Frederikssunds Beliggenhed i Forhold til dens egen Banegaard bliver bedre.

Jeg vil gerne støtte det ærede Medlem Hr. Grønning i, at Slangerup-Banen bør indføres til Centrum, og jeg forstaa, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har nogen Interesse heri. Jeg vil foreslaa, at der paa denne Strækning som

paa andre Strækninger i Københavns Nærhed indføres hurtige Tog, f. Eks. med Standsning i Bagsværd og Farum for de Togs Vedkommende, der skal gaa til Slangerup.

Foranlediget af den sidste Tids Drøftelser angaaende den mest hensigtsmæssige Forhandling af Nikotin finder jeg Anledning til at fastslaa, at man med den Beslutning, der er truffet med Hensyn til den fremtidige Forhandling af Nikotinpræparater, har villet statuere, at Giftlovens § 5, der tager særlig Sigte paa Landbrugets erhvervsmæssige Interesser i Spørgsmaalet om den lettest mulige Adgang til at fremskaffe de for Erhvervet nødvendige Giftstoffer, ikke kan ignoreres. Men i denne Forbindelse forbyr det mig, at man ved Fastlæggelse af Salget af et andet Bekæmpelsesmiddel i Land- og Skovbrug, nemlig „Zelio“-Præparatet til Bekæmpelse af Rotter og Mus, fuldkommen har glemt Bestemmelsen om Landbrugets Værn, altsaa § 5, og helt har unddraget den frie Handel disse Præparater og gjort dem til Apotekervarer.

Det skulde nødig komme dertil, at Landmanden skal sende Bud til Apoteket for at købe sine erhvervsmæssige Fornødenheder; Apotekerne ligger desuden ikke altid lige om Hjørnet. Vil den højtærede Landbrugsminister ikke sige mig, hvad Grunden er til, at man ved Fastlæggelsen af Salget af „Zelio“, der er langt mindre giftigt end Nikotin, har sprunget § 5 over. Det er mig bekendt, at Landbrugsraadet i lang Tid har ventet paa fyldestgørende Svar herpaa. Denne Sag har vakt megen Irritation i Landbrugskredse, og jeg haaber derfor, at den højtærede Landbrugsminister vil give Løfte om, at dette Spørgsmaal hurtigst muligt bringes til en lige saa fornuftig Løsning som den, der er truffet for Nikotinen's Vedkommende.

Dernæst vil jeg paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Rager gøre et Par Bemærkninger om Radioen. Det ærede Medlem Hr. Rager fremsatte forleden med Udgangspunkt i Omstændigheder ved Transmissionen af Ingeniør Højgaards Foredrag nogle Udtalelser, der findes paa Sp. 620, om det beklagelige i, at Diskussionen efter Ingeniør Højgaards Foredrag ikke ogsaa var blevet transmitteret, saaledes at Lytterne med det samme kunde have faaet at høre andre Synspunkter end Indlederens. Denne Beklagelse kan jeg for saa vidt tiltræde, som det i Almindelighed maa anses for ønskeligt, at de forskellige Synspunkter kommer til Orde under lige Vilkaar, hvilket Standpunkt for øvrigt Gang paa Gang er